

ŞER GÖRDÜKLERİMİZDE HAYIR VARDIR!

Yaratılan her canlının yaratılış gayesinin dışına çıkması, onun felaketine sebep olmaktadır. İnsanoğlu yaratılış gayesinin dışına çıkmış, zalimlikde gücü nisbetince zulmetmeye devam etmiştir.

Karanlığının en koyu noktası sabaha en yakın olan zamandır!

Ben ezelden beridir hür yaşadım hür yaşarım,
Hangi çılgın bana zincir vuracakmış şaşarım.
Kükremiş sel gibiyim bendimi çiğner aşarım.
Yırtarım dağları enginlere sığmam taşarım.

M. Akif Ersoy

İyiliği sonsuz, ikramı bol ve hesapsız olan Hak Teâlâ bizleri kainatı bin bir güzelliklerle süsledikten sonra şerefli bir misafir olarak yeryüzüne göndermiştir. Hak Teâlâ; kullanma kılavuzu olan kitabının korumasını bizzat kendisinin yapacağını bildirmiş,¹ kendisine destek olana yardım edeceğini de vaad etmiştir.

Siz ey iman edenler! Eğer siz Allah'a yardım ederseniz (emrini tutar, dinini uygularsanız) O da size yardım eder ve ayaklarınızı sağlam bastırır.²

Bunun yanında vahye tabi olup, uygulayarak örnek olmakla görevli olan Nebi - Resuller³ de göndermiştir. Hak Teâlâ bizlerin de Rahmanın zikrine ve Nebi - Resullere uymamızı istemiştir. Aksi takdirde şeytan onun arkadaşı olacaktır. Ayet şu şekildedir:

Kim Rahman'ın zikrini görmezlikten gelirse başına bir şeytan sararız; onun arkadaşı olur. Onlar bunları yoldan çevirirler ama bunlar doğru yolda olduklarını sanırlar.⁴

Tarih boyunca bütün düşünceler, bütün gruplar, bütün hizipler doğru yolda olduklarını düşünmüşler, ken-

disi gibi düşünmeyi sapıklıkla itham etmişlerdir. Çoğu zaman içindeki toplum ile karşı karşıya gelmişler, büyük kayıplar verilmesine rağmen tek doğrunun kendileri olduğunu iddia etmişlerdir. Hatta içinde bulundukları grubun en doğrusu olduğunu, kopmaz ipin kendi ipleri olduğunu, yanında olmayanların helak olacaklarını savunmuşlardır. Nebilerin yaşadıklarını yaşayacaklarını, zorluklarla başbaşa kalacaklarını her daim dile getirmişlerdir.

Kendi doğrularını ayetlerle ve hadislerle sabitleştirip, sempazitanlar bulma gayreti içine düşmüşlerdir. Hatta kendi doğrularının en doğru olduğunu ispat etmek için Allah'a dualar edip, tek doğrunun kendisi ve kendisi gibi düşünenler olduğunu, bu şekilde düşünmeyenlerin evlerine ateşler düşsün... diye beddualar da yapabilmişlerdir.

Halbuki bütün nebilerin hayatlarında bu şekilde dualar yoktur. Bütün Nebiler vahye uymak zorundadırlar. Bundan dolayı bizler de, onların yaptıklarını yani sünnetlerini Kur'an'ı Kerim'den çıkarılmış hikmet olarak bilmek durumundayız.

Hikmet; varlıkların yaratılış gayesidir. Her canlının da bir yaratılış gayesi vardır.

Yaratılan her canlı veya sonradan insanın icadı olan her varlık yaratıldığı doğrultuda kullanılmalıdır. Dünyaya açık bir kapı hükmünde olan evlerimizin baş köşelerine oturttuğumuz televizyonları sehpa, buzdolabı, fırın vs. gibi görmüyor ve yaratılışına uygun olarak

kullanıyoruz. Bozulduğu anda da fabrika ayarlarına döndürme gayreti ile iyi bir tamirciye götürüyor ve tamir edilememe durumunda da evimizde tutmayıp çöpe atıyoruz. İnsan ve insanın saadeti için gönderilen Kitabı da bu şekilde okumalıyız.

İnsanların ve cinlerin yaratılış gayesini de Hak Teâlâ şu şekilde anlatmıştır:

Ben cinleri ve insanları, ancak bana kulluk etsinler diye yarattım.⁵

Yaratılan her canlının yaratılış gayesinin dışına çıkması, onun felaketine sebep olmaktadır. İnsanoğlu yaratılış gayesinin dışına çıkmış, zalimlikte gücü nisbetince zulmetmeye devam etmiştir. İnsanın en yumuşak karnı olan din ile sömürülmüş, zalimliğin en adisi yapılmıştır. İnsanlık Allah ile aldatılmıştır. Hak Teâlâ Münâfikûn suresinde şu şekilde dile getirir bu durumu:

Onları gördüğün zaman cisimleri hoşuna gider. Eğer söz söylerlerse, sözlerini dinlersin. Sanki onlar elbise giydirilmiş, duvara dayatılmış kereste gibidirler. Her bağırsı kendi aleyhlerine sanarlar. Düşman onlardır. Onlardan sakının. Allah kahretsin onları. Nasıl da döndürülüyorlar.⁶

Halbuki Hak Teâlâ gözü gördüğü hakkı doğrulaması, kulağı duyduğu hakkı kalbine yansıtması, gönül hakkı kalbine yansıyanı sevmesi, akli da düşünerek yaptığı hatalı davranışlarından vazgeçmesini bilmesi için yaratmıştır.

Bundan dolayı insan her zaman, adaletin mutluluğun ve huzurun peşinde olmuştur. Herkesin istekleri vardır. Özgür bir ortamda hareket etmek, düşüncelerini dile getirmek, istediğine inanmak, istediği doğrultuda hareket etmek...

Bunu yaparken çok para, güzel iş, güzel ev, makam, şan şöhret, yemek- içmek, gezmek eğlenmek de hayalidir. Cenneti mutluluğu bu dünyada yaşamaktır. Bu elbette yasak olan bir şey değildir. Bunları istemek insanın elbette en doğal haklarıdır. Eğer hal böyle olmasaydı yaradan “ **Ya Rab! Bize bu dünyada da ve ahirette de ver. Bizi cehennem azabından koru...**”⁷ diye dua ettirir miydi?

Bunun yanında başka hayalleri de vardır insanoğlunun. Hiç kimse kimsenin arkasından konuşmasın, herkes birbirinin dostu ve yardımcısı olsun, her birey kendi üzerine düşeni yapsın, herkes kırmızı ışıktaki durum yeşilde geçsin, kimse kimsenin hakkını yemesin, herkes birbirlerine güvenebilsin, malına göz dikilmesin, yalan söylenilmesin, kendine haksızlık yapılmamasın, sevilsin, sayılsın, güvenilsin... Ve daha önemlisi kendi doğrularını herkes doğru kabul etsin. Herkes o doğrultuda yaşasın...

Sözün özü; her fert sorumluluğunun farkında olsun ve kimseye zarar vermesin, sadece herkesin özellikle de aynı mekanı paylaşanlar birbirine daha saygılı olsun. Kavgalar ve sorunlar en aza insin, savaşlar sona ersin, sorunlar bitsin ki; adil bir dünya, adil bir toplum, adil bir hayat olsun...

Adil bir dünya, toplum, hayat düşüncesi her bireyi, grubu, hizbi, öncelikle teşkilatlanmaya itmiş ve bu doğruları doğrultusunda belli hedefler doğrultusunda hareket etmeye yönlendirmiştir. Zamanla öyle bir hal almış ki, kalabalık gruplara sahip olunması ve gücü elde etmeleri sonucu, tek doğrunun kendileri olduğunu, kendileri gibi düşünmeyenlerin yaşam hakkının bile olamayacağını savunur hale getirmiştir.

Kehf suresinde bu durum **De ki: Size amelce en çok kayıpta bulunanları haber verelim mi? Onların dünya hayatındaki çalışmalarını boşa gitmiştir. Oysa onlar güzel iş yaptıklarını sanıyorlardı.**⁹ şeklinde anlatılmıştır.

Halbuki Hak Teâlâ topluca adil olmayı ve adaletle hükmetmeyi emretmiştir.

De ki: Rabbin adaleti emretti. Her secde yerinde yüzlerinizi O'na doğrultun. Dini Allah'a has kılarak O'na ibadet edin. Sizi başlangıçta yarattığı gibi O'na döndereceksiniz.⁹

Geri dönüşü kesin olan bir yola çıkan insanoğlu kıldığı namazlarını, yaptığı ibadetlerini ve iyiliklerini, ettiği dualarını sadece bunları vermeye kadir olana yapma-

lıdır. Aksi takdirde dini Allah'a has kılmayacak ve şeytanı dost edinmiş olacaktır.

Allah bir kısmına hidayet etti, bir kısmına da sapıklık layık oldu. Çünkü onlar Allah'ı bırakıp şeytanları dost edinmişlerdi. Kendilerinin de doğru yolda olduklarını sanıyorlardı.¹⁰

Hiç kimse bilgisine güvenmemelidir. Zira yaratılan en bilgili insan Hz. Ademdir. Şeytan; Hz. Adem'i ve eşini insanlığın en büyük emelleri olan ölümsüzlük ve bitmez saltanat ile aldatmıştır. Buna da Allah'ı şahit tutmuştur. Şeytanın düşmanı olduğunu ve O'na kanması gerektiği talimatını alan Hz. Adem ve eşi, bu emri unutup cahillik yapmışlardır. Hak Teâlâ; içinde her türlü zarardan onları koruyan ve her türlü nimetlerin bulunduğu cennetinden ikisini de çıkarmıştır. Hatalarını anlayan Hz. Adem ve eşi hatalarından dönmüş affa layık olmuş, lakin rahatlarından da olmuşlardır. Artık onların yıpratıcı bir imtihanları vardır. Ve onlar imtihanlarını yaşayarak tamamlamışlardır.

Rabbimiz: **"Onlar gelip geçmiş bir ümmettir. Onların kazandıkları kendilerinin, sizin kazandıklarınız sizindir. Siz onların yaptıklarından sorumlu tutulacak değilsiniz."**¹¹ buyurmaktadır.

Her birey kendi yaptıklarından, söylemlerinden, hal ve hareketlerinden imtihana çekilecektir. Hiç kimse kimseden dolayı zarara sokulmayacaktır. Doğruları yapmak ve istikamet üzere kalmak ancak Allah'ın kitabıyla ve doğruları yapma gayretinde olan nebi- Rasullere uymak ile olacaktır.

Kur'ân-ı Kerim'in ilk muhatabı Hz. Muhammed'in yandaşına şahit olan ibn-i Abbas'tan rivayet edilen bir konuşmada ashabımdan bir grup sol tarafa alınacağını ve şu şekilde söylediği rivayet edilir;

- "Ashabım, Ashabım " diyeceğim. Hak Teâlâ;

- "Bunlar sen ayrıldıktan sonra sürekli geriye gittiler." diyecektir. Ben de Salih kul İsa gibi diyeceğim;

...İçlerinde bulunduğum sürece onları görüyordum. Beni vefat ettirince gören yalnız sen oldun. Sen her şeyi görüp gözetirsin. Eğer azap edersen, onlar se-

nin kullarıdır. Bağışlarsan şüphesiz sen güçlüsün, doğrusunu yaparsın. (Mâide 5/117-118)¹²

Gerçeğin üzerini örterek yanlış kişilerle dostluklar kuranların kıyamette yaşayacakları kötü akıbetlerinin anlatıldığı ve akabinde inanmayanlara Allah Resulünün söyleyeceği söze kulak vermek gerekir:

“O gün elçi diyecek ki “Ya Rabbi! Benim kavmim bu Kur’ân’ı kendilerinden uzak tuttular.”¹³

Dünyanın kan gölüne döndüğü şu zaman diliminde, insan onur ve izzeti ayaklar altındadır. Haksız yere canlara kıyılmakta, mallar gasp edilmekte, ırzlara geçilmekte, evlerinden uzaklaştırılıp başka diyarlara göçlere sebep olunmakta, Allah’ın açık nasları olduğu halde Allah’ın haramları görmezlikten gelinerek fetvalarla delinmektedir. Hatta, **Bunlar Allah’ın hudutlarıdır.** ayetleri açık hükümler iken, Allah’ın bütün sınırları çiğnenmektedir.

Geçmişten günümüze getirdiğimiz ve Hak din diye bildiğimiz bütün yanlış öğretilerin insanlığa verebileceği hiçbir şey olmadığı gün kadar aşikardır. Halbuki bu

din, mazlumun gözündeki yaşı silecek, ahları durdurup yeryüzünü imar ederek huzur sunacak bütün öğretileri içinde bulundurmaktadır.

Şu da bir gerçektir ki, gerek doğuda gerekse batıda en çok okunan ve en az anlaşılan kitap, Allah’ın yeryüzünü imar etmesi için gönderdiği kılavuz olan Kur’ân’ı Kerim’dir. Ne zaman Hak olan Kitabın önündeki bütün engeller kaldırılırsa; kör olan gözlerimiz açılacak, paslaşan kulaklarımız nasihatleri dinleyecek, katılaşan kalplerimiz sevgi ile dolu olacaktır. Ve insanlığımızın önü açılacaktır. Hak Teâlâ insanı muhatap almıştır. Bunun için Hakka layıkıyla kulluk yapma gayreti içine girmek gerekir.

Acilen fabrika ayarlarımız hükmünde olan fıtratımıza dönüş yapmak zorundayız. Allah’ın ipine sarılıp beraber olmalı ve Allah’ın boyası ile boyanmalıyız. Allah’a dinini öğretme cahilliğinde sıyrılıp açıklamaları da kendisinden öğrenmeliyiz. Aksi taktirde gücümüz kırılıp, şeytanın oyuncağı durumunda olmaktan kurtulamayacağız. Bunun için yüzümüzü Allah’a çevirip Hak dine girmeliyiz.

Deneme

ASIYE TÜRKAN

Allah'a yönelmiş kimseler olarak yüzünüzü hak dine çevirin. O'na karşı gelmekten sakının, namazı dos-doğru kılın ve müşriklerden olmayın; dinlerini darma-dağın edip grup grup olan kimselerden olmayın. (ki onlardan) her bir grup kendi katındaki (dini anlayış) ile sevinip böbürlenmektedir.¹⁴

Hayatta her şey insan içindir. İmtihanlar da insanın olgunlaşması için bir imkandır. Şer gibi görülen her şey aklını kullananlar için büyük bir imkandır. Şer görünen her şeyin ardında hayır vardır. Krizleri yönetmesini bilenler sıçrama yapanlardır. En çok kazançlar bu zamanlarda olur. Bütün mesele bu zamanlarda doğru kararlar vermektedir.

Cenab-ı Hak kendimizi krizde hissettiğimiz zamanlarda bize şu şekilde davranmamızı emreder;

Ey iman edenler! Sabır ve namazla Allah'tan yardım dileyin. Çünkü Allah sabredenlerle beraberdir.¹⁵

Nebi-Resul Hz. Muhammed (a.s.) in de şu şekilde bir beyanı vardır;

*"Biz Allah'a aitiz ve ancak O'na döneceğiz. Allah'ım! Bana bu musibetten dolayı ecir ver ve bana daha hayırlısını ihsan eyle! derse, Allah o musibeti alır ve mutlaka daha hayırlısını verir."*¹⁶

Cenab-ı Hak namaz ve sabırla kendisinden yardım bekleyenlerin, sabredenlerin yanında olacağını söylerken diğer yandan da Resulünün diliyle de kendisine ait olduğunu itiraf edip, kendisine döneceğinin şuurunda olanlara başına gelen musibetten dolayı ecir ve daha hayırlısını vereceğini vaad etmiştir. Yeter ki O büyük gücün her şeyi vereceğine inancımız ve güvenimiz tam olsun...

Her krizin içinde yeniden bir doğuş vardır. Her kriz bir sıçrayışın habercisidir. Gecenin karanlığının en koyu noktası sabaha en yakın olan zamandır. Unutulmaması gereken bir gerçek de sancıların dayanılmaz boyuta geldiği an, bebeğin dünyaya gelme anıdır.

Ya Rabbi! İlmimizi, anlayışımızı, imanımız arttır. Bizleri doğru yola ilettikten sonra kalplerimizi saptırma. Bizleri takva sahiplerine önder kıl. Canımızı Müslüman olarak al...

Gayret bizden, başarı alemlerin tek ve yüce sahibi Hak Teâlâ'dandır.

Notlar

1. Hicr 15/9	7. Bakara 2/201	13. Furkân 25/30
2. Muhammed 47/7	8. Kehf 18/103-104	14. Rum:30/31-32
3. A'râf 7/203	9. A'râf 7/29	15. Bakara 2/153
4. Zuhuruf 43/36-37	10. A'râf 7/30	16. Müslim, Cenaiz, 3
5. Zâriyât 51/56	11. Bakara:2/134	
6. Münâfikûn 63/4	12. Buhari, Enbiya 8	